

Pamatlietas puses

Prasītājs: Pippo Pizzo

Atbildētājs: CRGT srl

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru [par to, kā koordinēt būvdarbu publiskā iepirkuma, piegādes publiskā iepirkuma un pakalpojumu publiskā iepirkuma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru] ⁽¹⁾, 47. un 48. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums kā iepriekš minētais Itālijas tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru uzņēmumam ir atļauts daļēji izmantot citu uzņēmumu spējas atbilstoši iepriekš izklāstītajiem noteikumiem attiecībā uz pakalpojumu sniegšanu?
- 2) Vai Eiropas Savienības principi, it īpaši tiesiskās palāpības aizsardzības, tiesiskās noteiktības un samērīguma principi, pieļauj tādu dalībvalsts tiesību normu, ar kuru atļauts no publiskā iepirkuma procedūras izslēgt uzņēmumu, kurš nav sapratis, ka tam ir pienākums samaksāt maksājumu – par kura neizpildi sods ir izslēgšana no procedūras –, lai piedalītos iepriekš minētajā procedūrā, jo šis pienākums nav ticis minēts publiskā iepirkuma dokumentācijā, lai arī šī pienākuma esamību nevar nepārprotami izsecināt no šajā dalībvalstī spēkā esošo tiesību aktu teksta, bet tas tomēr izriet, veicot divas juridiskas darbības, pirmkārt, plaši interpretējot atsevišķas šīs dalībvalsts pozitīvo tiesību normas un, otrkārt, saskaņā ar šīs plašās interpretācijas rezultātu automātiski iekļaujot obligātās tiesību normas publiskā iepirkuma dokumentācijā?

⁽¹⁾ OV L 134, 114. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 23. janvārī iesniedza *College van Beroep voor het Bedrijfsleven* (Nīderlande) – *Koninklijke KPN NV u.c./Autoriteit Consument en Markt (ACM)*

(Lieta C-28/15)

(2015/C 138/40)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Koninklijke KPN NV* un *KPN BV*, *T-Mobile Netherlands BV*, *Tele2 Nederland BV*, *Ziggo BV*, *Vodafone Libertel BV*, *UPC Nederland BV* un *UPC Business BV*

Atbildētāja: *Autoriteit Consument en Markt (ACM)*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Pamatdirektīvas ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkts, kopsakarā ar Piekļuves direktīvas ⁽²⁾ 8. un 13. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka principā strīdā par valsts regulatīvās iestādes (VRI) noteikta izmaksorientēta tarifa savienojuma pabeigšanas zvana pakalpojumu vairumtirdzniecības tirgū tiesiskumu valsts tiesa var pasludināt spriedumu, kas neatbilst Komisijas 2009. gada 7. maija lēmuma par savienojuma pabeigšanas tarifu reglamentāciju fiksētajos un mobilajos tīklos Eiropas Savienībā (2009/396/EK) ⁽³⁾, kurā *pure-BULRIC* ir ieteikta kā atbilstošā cenu regulācijas metode savienojuma pabeigšanas tirgos, ja tiesa tā uzskata, pamatojoties uz tās izskatīšanā esošās lietas faktiskajiem apstākļiem un/vai atbilstoši valsts vai pārvalstisko tiesību apsvērumiem?

- 2) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša, ciktāl valsts tiesai ir ļauts, novērtējot izmaksorientētas cenas regulējumu:
- a. atbilstoši Pamatdirektīvas 8. panta 3. punktam novērtēt VRI argumentu, ka iekšējais tirgus tiek attīstīts atbilstoši apmēram, kādā tiek reāli ietekmēts iekšējais tirgus?
 - b. Pamatdirektīvas 8. pantā un Piekļuves direktīvas 13. pantā noteikto politikas mērķu un regulatīvo principu gaismā novērtēt, vai cenu regulācijas metode ir:
 - i) samērīga;
 - ii) piemērota;
 - iii) tiek samērīgi piemērota un ir pamatota?
 - c. prasīt, lai VRI pilnībā pierāda, ka:
 - i) Pamatdirektīvas 8. panta 2. punktā norādītais politikas mērķis, ka valsts regulatīvās iestādes veicina konkurenci elektronisko komunikāciju tīklu un elektronisko komunikāciju pakalpojumu nodrošināšanā, tiešām tiek sasniegts un lietotāji gūst maksimālo labumu izvēles, cenu un kvalitātes ziņā;
 - ii) Pamatdirektīvas 8. panta 3. punktā minētais politikas mērķis veicināt iekšējā tirgus attīstību tiešām tiek sasniegts un
 - iii) Pamatdirektīvas 8. panta 4. punktā minētais politikas mērķis pārstāvēt Eiropas Savienības pilsoņu intereses tiešām tiek sasniegts?
 - d. Pamatdirektīvas 16. panta 3. punkta un Piekļuves direktīvas 8. panta 2. un 4. punkta gaismā, novērtējot, vai cenu regulācijas metode ir piemērota, ņemot vērā to, ka metode ir tikusi noteikta tirgum, kurā regulētajiem uzņēmumiem ir būtiska tirgus ietekme, bet izvēlētajā formā (*pure BULRIC*) tā veicina vienu no Pamatdirektīvas mērķiem, proti, galalietotāju intereses, citā tirgū, kura regulācija nav tikusi atļauta?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 33. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (piekļuves direktīva) (OV L 108, 7. lpp.).

⁽³⁾ OV L 124, 67. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2014. gada 25. novembra spriedumu lietā T-450/09 *Simba Toys GmbH & Co. KG/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)* 2015. gada 27. janvārī iesniedza *Simba Toys GmbH & Co. KG*

(Lieta C-30/15 P)

(2015/C 138/41)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Simba Toys GmbH & Co. KG* (pārstāvis – *O. Ruhl*, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Seven Towns Limited*